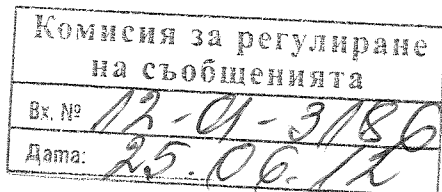

ДО Д-Р ВЕСЕЛИН БОЖКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ЗА
РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА

ЧЛЕНОВЕТЕ НА КОМИСИЯТА ЗА
РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА

КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА
СЪОБЩЕНИЯТА
ул. „Гурко“ № 6,
гр. София 1000

СТАНОВИЩЕ

От „Космо България Мобайл“ ЕАД,
Представявано от
г-жа Ангелина Лякова,
Пълномощник на Изпълнителния
директор на дружеството

Относно: Проекти на Комисията за регулиране на съобщенията за изменение на:

- Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление (Проект 1), приет с Решение № 1241/15.05.2012 г.;

- Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (Проект 2), приет с Решение № 1242/10.05.2012 г.;

- Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на негеографски номера при промяна на доставчика, предоставящ съответната услуга (Проект 3), приет с Решение № 1243/15.05.2012 г.

**УВАЖАЕМИ Д-Р БОЖКОВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА, ЧЛЕНОВЕ НА КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ
НА СЪОБЩЕНИЯТА,**

С настоящето писмо предоставяме на Вашето внимание становището на „Космо България Мобайл“ ЕАД относно приетите от КРС с Решения № 1241/15.05.2012 г., № 1242/10.05.2012 г. и № 1243/15.05.2012 г. проекти за изменение на горепосочените Функционални спецификации.

I. Относно основанията за отказ на преносимост:

1. Отпадналите основания за отказ не защитават интересите на потребителите и създават условия за злоупотреби:

Считаме, че с предвидените в проектите изменения на основанията за отказ на преносимост от страна на Даряващите доставчици не само не се защитават интересите на потребителите, искащи да упражнят правото си на пренос на ползваните от тях номера,

но и се създават условия за извършване на злоупотреби по повод процеса на преносимост. Нещо повече, с премахване на основания за спиране на преносимостта, като например дължимите ликвидни и изискуеми вземания и договорени неустойки, клиентът се лишава от възможността на практика да вземе информирано решение дали да пренесена номера/номерата си. Практиката показва, че много често клиентите нямат ясна представа за това кога изтичат сроковете на подписаните от тях договори и с какви неустойки са скрепени при неспазване на срока. Пренасянето на номерата и в следствие търсенето от страна на клиентите на тези неустойки на практика ги лишава от възможността да вземат предварително решение дали желаят пренасяне на номера/номерата веднага или след изтичане на срока на договора, при което неустойки не биха били дължими. Не бива да се регламентира с измененията на Проектите „незабавна“ преносимост без оглед на задълженията, които клиентът има към даряващия доставчик, защото подобно пренасяне на ползваните от него номера ще бъде свързано с усложнения и проблеми за клиента в следствие, когато бъдат предприети действия по събиране на задълженията (задължения за ползваните услуги, неустойки, златни номера, лизинги и т.н.). Правото на преносимост на потребителите, което е закрепено със Закона за електронните съобщения следва да бъде гарантирано от една страна, но от друга страна следва да се отчита факта, че операторът и потребителят са сключили договор, правата и задълженията по който следва да бъдат изпълнявани и съблюдавани от двете страни. Между тях съществува облигационна връзка, която се подчинява на разпоредбите на приложимото законодателство, в частност на ЗЕС, Търговския закон и Закона за задълженията и договорите.

2. Отказ за преносимост на номер, за който има две или повече искания за пренасяне от един и същ приемащ доставчик:

С Проектите се изменят Функционалните спецификации, като отпада възможността за Даряващия доставчик да откаже преносимост на номер, за който има две или повече искания за пренасяне от един и същ приемащ доставчик, когато процедурата по първото искане не е завършена.

Според нас подобна регламентация не само че не допринася за защита на интересите на заявилия преносимост абонат, но и не е подчинена на правната логика.

Доколкото с всяко подадено искане за преносимост от Приемащ доставчик, Даряващият следва да извършва проверка за наличие на основания за отказ от преносимост, то искането може да бъде уважено или отказано (съгласно същите тези основания). В определени случаи процедурата по преносимост следва да бъде временно спряна, като периодът на спирането ѝ може да продължи 30 (тридесет) дни. През този период обаче същият Приемащ доставчик, подал искането за пренасяне, може да подаде още едно или повече искания за преносимост на същия номер. Дори да не е налице основание за спиране на преносимостта е възможно Приемащият доставчик да изпрати няколко искания за пренасяне, касаещи един и същ номер.

Съобразявайки се с предложеното изменение би се стигнало до ситуацията, в която първото искане следва да бъде одобрено (веднага или след изправяне на недостатъците в него), но ще останат другите (последващи) искания, на които трябва да бъде изпратен отговор от Даряващия доставчик. В същото време процедурата по пренасяне на номера по първоначалното искане няма да е завършила (с оглед и на малкото предвидено време за отговор, дадено на Даряващите доставчици).

В тези случаи, доколкото за последващите искания няма да има основание за отказ по съответните Функционални спецификации (с оглед измененията), то те също следва да бъдат одобрени. При одобряване на всяко искане за преносимост обаче системата на Даряващият доставчик трябва да пренесе определения номер. На практика паралелно за един и същ номер ще се развиват два (или повече) процедури по пренасяне. Възниква

въпросът какво става след първото завършване на един от процесите – на какво основание следва да се прекратят другите, доколкото отговорът вече е даден и пренасянето е одобрено.

Още по-нелогично е положението, при което клиент подава заявление за преносимост на определен номер (в офис на Приемачия доставчик – офис 1 за целта на примера). По това заявление се изпраща искане за пренасяне от доставчика, но съществува пречка за пренасяне по Функционалните спецификации (например липса на данни за клиента).

Бива подадено второ заявление за пренасяне (в друг офис – офис 2), въз основа на което Приемачият доставчик изпраща ново искане към Даряващия доставчик. Впоследствие обаче липсващите данни в първото заявление се допълват от служителите в офис 1 – често срещана практика при определени доставчици.

Служителите в Даряващия доставчик няма как да знаят кой е допълнил данните и одобряват първоначалното искане, съдържащо допълненото заявление за преносимост. Второто искане е направено на основание ново заявление за преносимост, което е редовно и следователно то също следва да бъде одобрено, доколкото не съдържа недостатъци.

Така е напълно възможно (и се случва и към момента) в рамките на един ден да се поправи старото заявление и да се подаде ново, но без да се оттегля старото. Как следва тогава да процедира Даряващият доставчик, след като и двете искания трябва да се одобряват? Дори обаче първоначалното заявление да не е поправено за него тече 30-дневен срок, в който се отстраняват недостатъците, а ново заявление за преносимост на практика започва нова, различна процедура по преносимост. На какво основание тогава се прекратява старата или същата остава в процес на неопределеност до изтичане на този срок и след това се прекратява, макар че номерът вече е пренесен по новото заявление.

Отговорите не са ясни, но следва да се отчете, че преносимостта и отговорите на исканията за преносимост се извършват по електронен път, като подобна възможност не може да бъде имплементирана технически, доколкото противоречи на логиката. Не само това, но и се дава възможност на Приемачия доставчик да злоупотреби, изпращайки множество искания за един и същ номер, всяко от които следва да бъде одобрено (а не просто отказано) – с всички последващи задължения, което технически да затрудни обработването на исканията за други клиенти.

Всъщност точно подобни съждения бяха залегнали в досегашните текстове на Функционалните спецификации и същите аргументи според Проектите остават в сила що се отнася до паралелни искания от два различни Приемачи доставчика. Премахването на възможността на Даряващият доставчик за отказ при множество искания от един доставчик в този смисъл остава без разумна логика.

3. Незаплатени, изискуеми задължения към доставчика като основание за отказ:

Проектите отменят разпоредбите, които предвиждат възможност за Даряващия доставчик да откаже преносимост на номера, в случай че клиентът, заявил преносимост има незаплатени, изискуеми задължения към доставчика.

Считаме, че подобно изменение е необосновано от житейска и правна гледна точка. Доставчиците на обществени електронни съобщителни услуги предоставят тези услуги срещу заплащане – това е същината на правоотношенията между тях и потребителите. Потребителите ползват електронни съобщителни услуги срещу заплащане. Както услугите са определени в договора, Общите условия и приложимите актове с оглед на

техния вид и качество, технически параметри, срокове за свързване и други, така и са разписани цените и сроковете за заплащане за ползваните услуги.

С посочената нормативна промяна се премахва именно възможността на Даряващите доставчици да получат дължимата престация по изискуемите си задължения, преди да пренесат определен мобилен номер. В този смисъл нормално е преди подобно прехвърляне да бъде получена цената за тяхното отдаване на потребителите, с оглед на ползването на номерата в периода, в който номера е бил в мрежата на Даряващия доставчик. В конкретния случай се касае за суми, които потребителят дължи срещу ползвани и предоставени му от доставчика услуги.

Следва да се отбележи, че тук не става въпрос просто за несправедливо увреждане интересите на Даряващите доставчици, а се създава възможност за извършване злоупотреби от страна на потребителите, ангажиране на фирми за събиране на вземания, множество заведени дела и други свързани усложнения. Хубаво е да отбележим, че съществуващото към момента изискване за заплащане на ликвидните и изискуеми задължения за ползвани услуги преди пренасяне на номера на практика осуетява голям брой съдебни спорове и внася яснота за дължимите от клиента суми.

На следващо място, съществува риска, че голям потребители, които искат да пренесат номерата си при друг доставчик няма да заплатят изискуемите си задължения (по вече използваните от тях услуги) преди пренасяне на номера си щом на практика това вече не е условие за пренасяне на номерата. В случай на такова неплащане, се завежда съдебно дело срещу неизрядния длъжник с всички произтичащи за него допълнителни разходи като адвокатски възнаграждения и съдебни разноски, което категорично не е в интерес на потребителя. Същевременно, на практика последните месеци от ползването на всеки мобилен номер в съответната мрежа много често няма да бъдат заплащани на съответния доставчик.

Това е възможно тъй като клиентите заплащат ползването на телефонни услуги месечно - за пример ще разгледаме периода от 1 януари до 1 февруари. На клиентите съответно е даден срок за плащане на месечните си задължения, който в общия случай е по-дълъг от две седмици (в момента по Общите условия на „Космо България Мобайл“ ЕАД срокът е 18 дни). В случай, че в този срок потребителят не заплати задълженията, то предприятията имат възможност да ограничат ползването на съответния номер (аналогични са разпоредбите в Общите условия на трите доставчика на електронни съобщителни услуги). Ограничаване ползването на номера обикновено е достатъчно за насърчаване на потребителя да изпълни договорните си задължения, но не е такова положението, ако този потребител реши, че след като ползването му е ограничено при единия доставчик, той ще пренесе номера си при друг. Да приемем, че Даряващият доставчик е ограничил ползването на номера на 26 февруари (една седмица допълнителен доброволен срок за плащане, макар че практически е повече). Съответно на 27 февруари потребителят подава заявление за пренасяне на номера, което поради липса на основания за отказ по Функционалните спецификации бива одобрено и номерът е пренесен на 28 февруари. На практика са ползвани услугите на Даряващият доставчик за два месеца - от 1 януари до края на февруари, които не са заплатени, а потребителят ползва същият мобилен номер при друг оператор. Всъщност тази процедура може да бъде повторена и клиентът да се пренесе още веднъж. Дори задълженията на потребителя да са малки, то натрупването на множество подобни злоупотреби (сумите от всяка поотделно обикновено са практически несъбираеми заради по-големите разходи за събирането им) може сериозно да увреди предприятията и то напълно несправедливо.

На практика, липсата на реална възможност за събиране на тези вземания ще накара доставчиците да прекратяват договорите на клиентите веднага след изтичане на срока за плащане (възможност предвидена в Общите условия на предприятията и генерално в ЗЗД) за да бъдат избегнати точно такива резултати. По този начин вместо да

се даде възможност на клиентите да се пренесат след заплащане на дължимите суми преносимостта ще бъде осуетена още на този етап.

В допълнение към горното, предвиденото изменение противоречи на принципите на облигационното право и по-специално на разпоредбата на чл. 90 от ЗЗД, която гласи:

„Длъжникът, който има срещу кредитора си изискуемо вземане от същото правно отношение, от което произтича и неговото задължение, може да откаже да изпълни задължението си, докато кредиторът не изпълни своето. В такъв случай ответникът се осъжда да изпълни едновременно с ищеца.

Когато от обстоятелствата е ясно, че има опасност едната от страните да не изпълни задължението си, другата страна може да откаже да изпълни своето задължение, освен ако ѝ се даде надлежно обезпечение.”

Съгласно тази разпоредба, Даряващият доставчик може да откаже да изпълни задължението си към потребителя да пренесе неговия номер, докато потребителят не заплати изискуемото вземане на доставчика. Точно това е основанието на съществуващите и в момента текстове на Функционалните спецификации. Следва да се отбележи, че Функционалните спецификации са подзаконов нормативен акт, който не може да противоречи на акт от по-висока степен (като ЗЗД), а в случай че му противоречи – не се прилага (чл. 15, ал. 2 от ЗНА).

Следователно дори и да бъдат отменени основанията за отказ при наличие на дължими и изискуеми задължения, свързани с ползването на номер (или касаещи го услуги) от страна на клиентите, то доставчиците ще разполагат с възможността да спрат преносимостта, позовавайки се на цитираната разпоредба на чл.90 от ЗЗД, като единственото нещо, което би било постигнато е правна дисхармония на подзаконовата нормативна уредба (създадена от КРС) с обективното българско законодателство.

Всъщност, с оглед пълнота на сегашната подзаконова нормативна уредба считаме, че текстовете на съответните разпоредби във Функционалните спецификации следва да бъдат оставена в сила, като бъде уточнено, че в тях се включват както задълженията по месечните сметки за ползвани услуги, така и таксите за ползване на златни номера в съответната мрежа.

4. Дължими неустойки като основание за отказ:

Съгласно Проектите са отменени и разпоредбите, свързани с правото на Даряващия доставчик да откаже преносимост на номер, в случай че се дължат неустойки поради предсрочно прекратяване на срочни договори, а също и суми по договори за лизинг на крайни устройства или оборудване.

Следва да се отбележи, че с така предложените промени не само интересите на предприятията ще са несправедливо засегнати, но абонатите ще бъдат поставени в много по-неизгодна позиция спрямо сегашното положение.

Настоящата законодателна уредба позволява на Даряващите доставчици да отказват преносимост, когато се прекратяват предсрочно срочни договори едностранно от потребителите със заявлението за пренасяне. Тази възможност има две измерения. На първо място това е своеобразно обезпечение за изпълнението на договорно задължение, пораждащо се вследствие на едностранно волеизявление от едната страна по договора, с която тя нарушавайки условията на облигационното правоотношение, прекратява същото преди изтичане на уговорения му срок. Подобно право за Даряващите доставчици е напълно оправдано с оглед на действащата в Република България нормативна уредба. В този смисъл следва да бъде осигурена законова гаранция, че ще бъде гарантирано поне получаване на обезщетението за неизпълнение на задължението на потребителя.

По-важното обаче е, че в момента спирането на процедурата на това основание (когато има дължими неустойки) се съобщава на потребителя преди да бъде довършена преносимостта на номера. По този начин на практика на всеки клиент, пожелал преносимост е дадена възможност да вземе информирано решение относно това дали иска да се пренесе, като заплати дължимите неустойки или предпочита да изпълни минималния срок на договора преди да бъдат пренесени ползваните от него номера.

Тази възможност ще престане да съществува, ако Проектите бъдат приети в предложената им редакция. Едва ли има търговец, който ще действа против себе си и в качеството си на Приемащ доставчик ще прегледа договорите и ще обясни на евентуален бъдещ свой клиент, че същият ще дължи неустойки в случай на пренасяне на номера му в мрежата си. Още повече, че съгласно изричните разпоредби от Функционалните спецификации, Даряващият доставчик няма право да направи подобно предупреждение, тъй като би извършил нарушение, което се санкционира от КРС.

По този начин потребителите ще се пренасят, като едва след това ще узнават (на практика рядко клиентите се запознават с подписаните от самите тях договори дори преди да решат дали да се пренасят), че дължат неустойки. Не само, че масово ще бъдат пускани жалби в КРС от потребители, които искат да се анулира преносимостта, за да не плащат неустойки (което няма да е възможно според ФС и ЗЕС), но и на практика съдилищата ще бъдат затрупани от съдебните дела, чрез които доставчиците биха потърсили изпълнение на тези си вземания. Всъщност идентична ще бъде ситуацията и що се отнася до договорите за лизинг на крайни устройства и оборудване, доколкото задълженията по тях също ще останат дължими и след пренасянето на съответния номер.

На практика, това ще представлява един изключително сериозен натиск върху съдебната система чрез голям брой дела, които ще бъдат причинени от две изменения във Функционалните спецификации, които две изменения няма да постигнат своя ефект за защита правото на потребителя да пренесе номерата си, но напротив ще доведат до обръкване, жалби и множество съдебни спорове.

В случай, че целта на КРС е да осуети налагането на недължими неустойки от страна на недобросъвестни доставчици, то механизмите за това са налице и към настоящия момент, а именно чрез извършване на проверки и налагане на санкции на доставчиците. Същевременно, наличието или липсата на неустойки, в случай на спор, се квалифицира като гражданскоправен спор, който е от компетенцията на съдилищата.

5. Проблеми при отваряне и прочитане на PDF файлове (липса на въвеждане на негоден PDF файлове като основание за отказ):

Отново в предвидените с Проектите изменения липсва адекватен отговор на един от най-наболелите проблеми, свързани с процеса на преносимост, а именно случаите, в които изпращаните от Приемащите доставчици електронни копия на заявленията от преносимост (**PDF файлове**) не са годни за отваряне и прочитане в системата на Даряващия доставчик.

Едва ли има съмнение, че изпратените негодни за прочитане PDF файлове са на едно от челните места на причините, налагащи прекъсване процеса на преносимост. Ясно е също, че когато Даряващия доставчик получи файл, който не е годен за отваряне, този доставчик не може обективно да изпълни задълженията си, произтичащи от Функционалните спецификации.

Точно поради тази причина в Проектите са включени разпоредби, които задължават предприятията, когато действат в качеството на Приемащи доставчици, да поддържат архив на всички изпратени искания за преносимост и електронните копия на заявления към тях. Така е направена първата стъпка, но на практика и в предложените

Проекти липсва изрично извеждане на случаите с изпратен негоден за отваряне файл като самостоятелно основание за отказ от преносимост или поне разпоредба, според която сроковете по Функционалните спецификации (що се отнася както до отговора, така и до общия срок за осъществяване на преносимост) да спират да текат до предоставяне на изправно от техническа страна копие на заявлението за пренасяне.

Без подобна нормативна уредба Даряващите доставчици ще продължат да бъдат санкционирани без противоправно поведение от тяхна страна, като впоследствие се използва неопитността и неинформираността на българските съдилища в материята (особено що се отнася до техническото осъществяване на процеса на преносимост) за да бъдат ощетявани противозаконно предприятията.

Следва да се отбележи, че по съществуващите правила на практика излиза, че Даряващият доставчик трябва едновременно да провери един файл, чието отваряне е обективно невъзможно и впоследствие да одобри преносимостта, тъй като няма основание за отказ, на което да се позове. Всъщност при предвидените в Проектите изрични случаи, при които се отказва с основание „непълни и/или неточни данни“ напълно резонно е да се очаква нова вълна от санкции в посочената по-горе ситуация. Това не просто е несправедливо, подобна нормативна уредба и такова тълкуване (каквото има и към момента) представлява юридически “nonsense”.

6. Непълни и/или неточни данни за клиента като основание за отказ.

В проектите се стеснява хипотезата на основанието за отказ от преносимост, свързано с наличието на непълни и/или неточни данни за клиента, искащ пренасяне. Следва да се отбележи, че подобно на премахването на неустойките като основание за отказ и тази промяна всъщност ще повлече повече негативи за потребителите, отколкото би имала полезно действие.

На първо място в Проектите за изменение на Функционалните спецификации е посочено (и то резонно), че заявлението за пренасяне **задължително** съдържа „подпис, дата и час на подаване“. Тази разпоредба обаче на практика се оказва „куха“ и лишена от смисъл, доколкото в предвиденото съответното основание за отказ тези реквизити не са включени. Следователно в изменените подзаконовни нормативни актове ще съществуват „празни“ нормативни разпоредби, а именно такива, които имат хипотеза и диспозиция, но не са скрепени със санкция, т.е. същите са пожелателни.

Доколкото липсата на подпис няма да е сред изчерпателно изброените реквизити, даващи основание на Даряващия доставчик да откаже преносимостта, то дори неподписано заявление следва да бъде одобрено и съответният номер да бъде пренесен. И всичко това при на практика (и на теория) нищожно волеизявление както за пренасяне, така и за прекратяване на действащия договор с Даряващия доставчик.

Що се отнася до хипотезата на физически лица – еднолични търговци, в Проектите е записано, че те следва да посочат съответен идентификационен код, но в основанието за отказ от преносимост като необходими данни е посочено само ЕГН, доколкото не е предвидена отделна хипотеза за ЕТ, а те не са юридически лица. В този смисъл, ако не е посочен ЕИК следва ли преносимостта да бъде спряна или не? Не е ясна и ситуацията, ако е посочено ЕГН на едноличен търговец, но не е посочен ЕИК.

7. Множество други основания за отказ са изключени:

С оглед изключването на множество основания за отказ, на които може да се позове Даряващият доставчик в процеса на преносимост, възниква и друг много важен проблем. Според Проектите за изменения във Функционалните спецификации Приемащият доставчик следва да откаже преносимостта, ако потребителят не е дееспособен, не е надлежно представляван, заявлението е подадено от лице без представителна власт и т.н. В случай, че Приемащият доставчик не изпълни задължението си (на практика

особено често срещано особено относно хипотезата свързана със стартиране на преносимостта от лице без представителна власт) Даряващият доставчик въпреки тези абсолютни основания за отказ следва да одобри искането и да пренесе номера.

Това очевидно е правен абсурд – доколкото няма основания за отказ ще бъде пренесен недееспособен потребител, подал лично заявлението си. Същото е положението, при което лице, което не е упълномощено от титулярния ползвател на номера е подало заявление за пренасяне. Не по-малко важни са и случаите на незаплатена такса за преносимост или непредоставяне на необходимите документи.

При всички тези хипотези правната логика подсказва, че Даряващия доставчик следва да има някаква законосъобразна възможност за действие, с което да гарантира спазването на правилата на Функционалните спецификации (от Приемащия доставчик). Такава възможност обаче не е предвидена. Нещо повече, ако Даряващият доставчик не пренесе номера на недееспособното лице (или при всяка една от другите хипотези) то същият ще бъде наказан с огромна имуществена санкция.

Във връзка с горното, моля КРС преди да приеме окончателния вариант на изменените ФС да изследва всяка една от хипотезата на липсващи реквизити като отпаднали основание за отказ и да прецени същите поотделно с оглед избягване на бъдещи значителни затруднения на практика в процеса по обезпечаване на преносимостта.

II. Относно другите изменения във Функционалните спецификации:

1. Влизане в сила на договорите и стартиране на процедурата по преносимост:

В Проектите за изменение на Функционалните спецификации са предвидени алтернативно две възможности за абонатите, в съответствие с предвиденото в чл. 228, ал. 3 от ЗЕС. Всеки клиент може да избира дали договорът му с Приемащия доставчик да влиза в сила веднага след пренасянето на номера/та му или да се възползва от 7-дневен период „за размисъл“.

Веднага проличава обаче голямото несъответствие в опита да се въведат тези две опции. При първата от тях договорът с Приемащия доставчик влиза в сила от датата на пренасяне на номерата. Това е резонно решение с оглед времето, за което следва да бъде извършена процедурата за преносимост, а и възможността същата да бъде спряна за известен период от време при наличие основания за отказ от преносимост.

При втората опция обаче договорът влиза в сила в сила в 7-дневен срок от сключването му. В същото време обаче процедурата по пренасяне започва след изтичане на този срок. Тук разрешението на Комисията не е логично. На практика още към момента на започване на процедурата договора на потребителя с Приемащия доставчик влиза в сила и същия следва да започне да изпълнява задълженията си по ЗЕС и по собствените си Общи условия, а именно да предоставя съответните услуги. Това обаче е невъзможно, доколкото номерът все още не е пренесен. При наличие на основания за отказ преносимостта може да се спре за период от цели 30 дни, в които потребителят ще има договори с Приемащия и Даряващия доставчик едновременно за един и същ номер. Още по-интересно е положението, в което преносимостта не просто е спряна, а е прекратена. В този случай няма никаква разпоредба нито в ЗЕС, нито в друг нормативен акт, която да указва, че договора между потребителя и Приемащия доставчик се прекратява – напротив този Доставчик ще продължи да е в изпълнение.

Очевидно е, че няма как предвидената разпоредба да се приложи на практика и нейното съдържание следва драстично да бъде изменено за да е в крак както с правната теория, така и с реалните проблеми, които могат да възникнат в отношенията между доставчиците и потребителите.

От друга страна и двете възможности потребителят следва да избере с изрично писмено изявление. Не е ясно обаче какво се случва, ако потребителят не е заявил изрично нито една от двете опции. Според предложените изменения на практика договорът няма въобще да влезе в сила, но пък липсата на тези реквизити не е сред основанията за отказ.

2. Необходимост от уведомяване на Даряващия доставчик при сключване на договора с Приемашия доставчик:

С оглед на посоченото като аргументи в предходната точка, при влизане в сила на договора след изтичане на срок от 7 (седем) дни, необходимо е самата процедура да започне към момента на подаване на заявлението от клиента към Приемашия доставчик, който да го препрати към Даряващия доставчик в рамките на един ден. Така ще бъдат предприети необходимите подготвителни действия, които да бъдат извършени преди изтичане на срока от 7 дни, а непосредствено след този срок да се пристъпи съответно и към пренасяне на номера/номерата. Така ще се скъси срока на пренасяне, каквато е и целта на измененията. Отново обаче датата на влизане в сила следва да бъде съобразена и с конкретния прозорец на преносимост, наличието на основания за спиране на процедурата и извършването на реално пренасяне (активиране на номерата в новата и деактивиране в старата мрежа) след отстраняване на основанията за спиране в случай че такива са налице.

3. Срок за изпращане на подадено заявление от Приемашия до Даряващия доставчик:

С измененията на Функционалните спецификации се предвижда изключително кратък срок от 2 (два) часа, в рамките на които Приемашият доставчик изпраща до даряващия доставчик подаденото заявление (PDF файл) за пренасяне на номерата от абоната/потребителя. Независимо от факта, че всеки един доставчик, в случаите когато е Приемаш доставчик и реално номерата се пренасят в неговата мрежа има интерес от бързо протичане и успешно приключване на процеса по пренасяне, в някои случаи това не е възможно доколкото корпоративни клиенти биват обслужвани от търговци на доставчика, които най-малкото имат нужда да въведат заявките в системата след като се върнат от посещение при клиента. В този смисъл е препоръчително този срок да бъде удължен както и до сега, а именно в рамките на следващия работен ден.

4. Срок за изпращане на отговор на заявлението за преносимост от даряващия доставчик:

С измененията на Функционалните спецификации се предвижда изключително кратък срок от 6 (шест) часа, в рамките на които Даряващият доставчик уведомява Приемашия доставчик за наличие на основание за отказ.

Считаме, че подобна промяна необосновано намалява този срок, който към момента е 2 (два) работни дни. В действителност настоящият срок се спазва, макар огромния брой на заявките (често в кратки периоди от време) понякога да затруднява изпълнението на това задължение от предприятията. В този смисъл, както може да се установи и от малкото наложен санкции, предприятията не нарушават умишлено това задължение и реагират максимално бързо с оглед на обективната им възможност да обработят заявленията.

Според нас при настоящата регламентация на срока за отговор от Даряващия доставчик относно основанията за отказ е намерен идеалният баланс между бързина в полза на потребителите и оперативна възможност на предприятията с оглед голямото количество заявки за преносимост.

Драстична промяна и намаляване на срока само на 6 часа ще доведе до натрупване и объркване при обслужване на заявките. Нещо повече, при получаване на заявление след

12 часа на обяд, срокът от 6 часа ще изтича след края на работни ден или през нощта. Има и случаи, при които предвидените 6 часа ще текат изцяло извън работното време на служителите на Даряващия доставчик при подадено заявление в края на работния ден.

Дори и срока да бъде 24 часа, при подаване на заявлението в края на работното време на практика предприята ще могат ефективно да проверяват заявките само в рамките на следващия работен ден. Следва да се отбележи, че за разлика от предвиденото изрично в чл. 250г от ЗЕС, предприятията не са длъжни да поддържат денонощни отдели, които да извършват проверки на заявките за преносимост. Видно е, че подобна промяна не само няма да е в полза на потребителите, а напротив – при горепосочените случаи Даряващият доставчик ще е в обективна невъзможност да изпълни задължението си.

Всъщност срок по-малък от досегашния би довел единствено до подобна ситуация, доколкото потребителите могат да подават заявления за преносимост на огромен брой номера наведнъж. Така за да се провери заявление, подадено за 300 номера например се изисква еднакво оперативно време, както за да бъдат проверени 300 заявления за 1 номер. В този смисъл напълно възможно е едновременно да дойдат например 10 (или повече) заявления за пренасяне на 300 номера всяко, което би направилно проверката на всички тези 3000 номера фактически неизпълнимо.

Считаме, че срокът, който действа и към момента, а именно 2 работни дни е напълно обоснован и не следва да бъде променян, тъй като това не само би вменило непосилно задължение за предприятията, но и на практика не би довело до положителна промяна спрямо потребителите.

5. Пренесен номер поради техническа грешка:

Измененията на ФС на следващо място предвиждат, че в случай на пренесен номер поради техническа грешка, приемащият доставчик връща номера на даряващия доставчик в срок до 24 часа от констатирането на техническата грешка. Считаме за удачно този срок да бъде удължен доколкото предвидения срок е крайно недостатъчен. Този срок би могъл да тече единствено след като бъде постигнато съгласие между операторите за допуснатата грешка.

6. Изключително и необосновано са разширени правомощията на КРС във връзка с подписване и изменение на процедурата за преносимост:

Изменените Функционални Спецификации дават права на КРС, които не са предвидени съгласно ЗЕС, а именно:

а) „Доставчиците могат да извършват промени в съдържанието на процедурата по тяхна инициатива, **които се одобряват от КРС.**“.

б) „При непостигане на съгласие между доставчиците по отношение на съдържанието на процедурата **комисията се произнася със становище, което е обвързващо по отношение на въпросите, по които не е постигнато съгласие.**“;

в) „**КРС може дава задължителни указания за изменение и допълнение в съдържанието на процедура.**“;

г) При всяка промяна в процедурата и приложенията към нея, доставчиците изготвят и предоставят на КРС консолидиран текст, изготвен на български език;

Закона за електронните съобщения дава право на КРС и същевременно задължава КРС да приеме Функционални спецификации за преносимост, но не и да одобрява или да дава обвързващи становища по отношения на Процедурата, която доставчиците сами договарят и подписват и имат свободата да го направят както намерят за удачно при спазване на Функционалните спецификации и приложимите нормативни актове. По

своята същност Процедурата има характер на многостранен договор, който се сключва между доставчиците в домейна на преносимост и КРС нямат право да одобряват или да дават указания по отношение на свободната воля на доставчиците. В паралел ще посочим, че дори по отношение на договорите за взаимно свързване отпадна съществуващото отпреди право на КРС да ги одобряват като сега те се предоставят на КРС единствено за сведение. Във връзка с горното считаме, че тези правомощия на КРС следва да отпаднат от проектите за изменение на Функционалните спецификации, тъй като правомощията на КРС са разписани в закона и КРС не може сама да си създава нови правомощия.

Вярваме, че ще вземете предвид изложените по-горе съображения и бележки.

С уважение,

.....
г-жа Ангелина Дякова

Пълномощник на изпълнителния директор на
„Космо България Мобайл“ ЕАД

„КОСМО БЪЛГАРИЯ МОБАЙЛ“ ЕАД

Ж.К. „МЛАДОСТ“ 4, БПС-я, стр.6

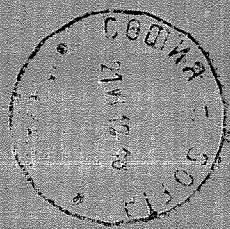
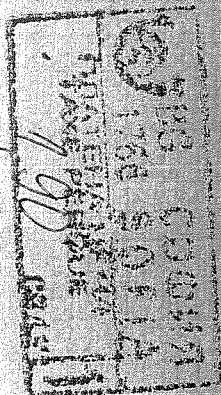
СОФИЯ, 1766

R PS 1766 002BND E

424p

bn

КОМИСИЯ ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА
СЪОБЩЕНИЕТА

УЛ. „ГЪРКО“ №6